

Sygn. akt V U 33/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2013 roku w Białymstoku

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi
w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 26 listopada 2012 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 6 listopada 2012 roku do 5 listopada 2013 roku.

Sygn. akt V U 33/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 26 listopada 2012 roku ((...)) wydaną na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227) odmówił K. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 14 maja 2011r.

Organ rentowy uzasadniając decyzję podniósł, iż w myśl wyżej wymienionych przepisów prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy nabywa ubezpieczony, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy. Natomiast orzeczeniem z dnia 19 listopada 2012 roku Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że K. M. nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 14 maja 2011 roku i dlatego też odmówiono prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

K. M. nie zgodził się z powyżej wskazaną decyzją, zakwestionował ustalenia organu rentowego w przedmiocie oceny jego stanu zdrowia, wskazał na szereg problemów zdrowotnych, które są skutkiem przebytego wypadku przy pracy, a

następnie wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 14 maja 2011 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie K. M. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji i wskazując na brak przesłanek z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie, dlatego też zaskarżona decyzja podlegała zmianie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 17 ust. 2 tejże ustawy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227) niezdolną do pracy w rozumieniu tej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskaniem zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Za częściowo niezdolną do pracy, w myśl art. 12 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy jest uważana osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy czym, stosownie do treści art. 13 wskazanej ustawy oceniając niezdolność do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności należy mieć na uwadze nie tylko możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcie innej pracy, ale także celowości przekwalifikowania zawodowego z uwagi na charakter dotychczasowej pracy oraz poziom wykształcenia, wiek, predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9.03.2001r. w sprawie II UKN 32/01, zamieszczony w OSNP 2002/20/502).

Artykuł 13 ust. 1 tejże ustawy stanowi, że do oceny stopnia niezdolności do pracy i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się następujące kryteria:

1. stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji,
2. możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną, mającą znaczenie dla jej rozstrzygnięcia była ocena stanu zdrowia wnioskodawcy oraz ustalenie, czy wypadek przy pracy, jakiego doznał K. M. dnia 14 maja 2011 roku mógł spowodować niezdolność do pracy w dacie złożenia wniosku, co w efekcie skutkowałoby przyznaniem prawa do renty, w myśl art. 6 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 17 ust. 1 cytowanej powyżej ustawy.

Poza sporem pozostawało to, że odwołujący K. M. dnia 14 maja 2011 roku uległ wypadkowi przy pracy, na skutek którego doznał kompresyjnego złamania trzonów kręgow (..) i L12, stłuczenia klatki piersiowej, złamania żeber VI-X po stronie prawej i III – VI po stronie lewej, stłuczeniem płuca prawego i krwiakiem opłucnowym prawostronnym oraz urazem głowy z utratą przytomności.

Wnioskodawca K. M., lat 56, z zawodu brakarz - pakowacz, w dniu wypadku był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) FIRMA A.E. D. w S. na stanowisku brakarza – pakowacza w pełnym wymiarze czasu pracy. Po wypadku korzystał

przez okres roku z przyznanego mu świadczenia rehabilitacyjnego, a następnie zwrócił się o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 14 maja 2011 roku.

W celu wyjaśnienia, czy K. M. z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy lub czy w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, a także czy niezdolność do pracy powstała w związku z wypadkiem przy pracy wraz z określeniem, czy jest ona trwała, czy okresowa Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, rehabilitacji i psychiatrii.

Po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej oraz przeprowadzeniu badania biegli rozpoznali u K. M. stan po złamaniu kompresyjnym trzonów kręgow (...) i L2, przebyty uraz głowy z utratą przytomności, przebyte stłuczenie klatki piersiowej z obustronnym złamaniem żeber i stłuczenia płuca prawego, pourazowe zaburzenia równowagi oraz zaburzenia adaptacyjne – reakcja depresyjna, które powodują częściową niezdolność do pracy zarobkowej od dnia 6 listopada 2011 roku do dnia 5 listopada 2013 roku w związku z wypadkiem przy pracy (k. 16).

W uzasadnieniu swojego stanowiska biegli wskazali, że przebyte złamanie kompresyjne trzonów kręgow (...) i L2 jest źródłem dolegliwości bólowych kręgosłupa z objawami podrażnienia korzeni nerwowych w postaci opasujących bólów klatki piersiowej. Objawy te wymagają leczenia farmakologicznego i rehabilitacyjnego, szczególnie podczas okresów zaostrzenia. Biegli zaopiniowali, że najistotniejszy wpływ na wydaną opinię mają stwierdzone zaburzenia równowagi K. M., które są łatwo zauważalne podczas badania i występują nawet podczas chodu po równej powierzchni, zaś znacznie nasilają się przy zmianie kierunku chodu. Zdaniem biegłych zaburzenia te wymagają nie tylko pogłębionej diagnostyki, ale są przede wszystkim przeciwwskazaniem do pracy przy maszynach w ruchu i na wysokości, co leżało w zakresie obowiązków w pracy odwołującego.

Sąd podzielił powyższe wnioski i ustalenia zawarte w opinii biegłych sądowych, jako fachowe i należycie uzasadnione oraz znajdujące potwierdzenie w załączonej do akt sprawy dokumentacji medycznej. Treść opinii biegłych nie została podważona przez organ rentowy złożeniem nowych dowodów, bądź zastrzeżeń merytorycznych, mogących mieć znacznie w sprawie. Biegli wypowiedzieli się odnośnie przyczyn powstania niezdolności do pracy K. M. oraz tego, czy powstała ona w związku z wypadkiem przy pracy, a następnie przeanalizowali stopień doznanego uszczerbku i ocenili ich wpływ na zdolność do pracy.

Wprawdzie w stanowisku Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 4 marca 2013 roku zawarto zastrzeżenia, co do wydanej opinii, a następnie organ rentowy wniósł także o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy, to Sąd Okręgowy stwierdził brak podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego, bowiem w świetle opinii biegłych przeprowadzenie tego dowodu uznano za zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podkreślić należy, że biegli, którzy badali odwołującego są specjalistami z zakresu schorzeń występujących u K. M., a przy wydaniu opinii analizowano wpływ przebitego wypadku przy pracy na możliwość wykonywania pracy.

Należy również podkreślić, iż o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Tego rodzaju stanowisko, znajdujące również zastosowanie w niniejszej sprawie, wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z 01.12.2000 r. w sprawie II UKN 113/00, (OSNAPiUS z 2002 r., z. Nr 14, poz.343).

Reasumując, Sąd stwierdził, że w przedmiotowej sprawie K. M. udowodnił, że jest on częściowo niezdolny do pracy od dnia 6 listopada 2011 roku do dnia 5 listopada 2013 roku w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 14 maja 2011 roku. Wykazanie tych okoliczności stanowiło istotę rozstrzygnięcia w tej sprawie i z tego też powodu jego odwołanie, jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu.

W związku z powyższym Sąd stwierdził, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322

z późn. zm.) K. M. przysługuje renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy poczynając od 6 listopada 2012 roku do dnia 5 listopada 2013 roku.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.